

ПОДКАСТ

**ПОДКАСТ 2 – СТЕРЕОТИПИ,
ПРЕДРАСУДИ И ЕТИКЕТИ:
КАКО ФУНКЦИОНИРААТ И
КАКО ДА ГИ НАДМИНЕМЕ**

“ГЛАСОТ НА ЕДЕН МИГРАНТ – УЧИЛИШТЕ ВО НОВА ЗЕМЈА“

Кога моите родители ми кажаа дека се селиме во друга земја, не знаев што да чувствувам.

- Возбуда.
- Страв.
- Лутина.

Веројатно сè наеднаш. Замислував непознати улици, јазик што не го разбираам и ритам на живот што не е мој. Сепак, навистина не сфаќав колку ќе биде тешко – сè до мојот прв училишен ден. Се сеќавам како стоев пред училишната порта, со студени раце, иако не беше многу студено. Зградата изгледаше како секое друго училиште – училници, ходници, ученици што доцнат. Но сепак, сè ми беше туѓо, како да сум влегол на филмски сет каде што сите, освен јас, го знаат сценариото.

Кога влегов во училницата, сите погледи се свртеа кон мене. Наставникот се насмевна, кажа нешто што не го разбрав целосно и покажа кон празна клупа. Тоа беше мојот почеток.

Првите неколку недели живеам во тишина. Знаев само неколку зборови колку да се претставам.

Не беа доволно, за да се вклучам во разговор. Но најголемиот предизвик не беше јазикот. Тоа беше осаменоста, предизвикана од чувството да не бидеш разбран. Луѓето околу мене беа љубезни, но нашите светови не се совпаѓаа. Се смеев кога другите се смееја – дури и кога не ја разбирав шегата. Често се насмевнував, надевајќи се дека тоа ќе биде доволно.

Потоа нешто се смени. Еден ден, наставникот ме спои со ученичка по име Ема, во проект по природни науки. Таа беше трпелива. Љубопитна. Смирена. Кога не можев да го најдам вистинскиот збор, таа чекаше – или погодуваше, или се смееше заедно со мене на нашата мешавина од гестикулации, чудни реченици и полу-јазици. Тогаш сфатив нешто важно. Комуникацијата не е само граматика. Таа е поврзаност. Ема почна да ме запознава со своите пријатели. Ме учеа локален сленг. Ме канеа на ручек.

Ми ги објаснуваа напишаните правила на мензата – кој каде седи, која храна да се избегнува, како да се преживеат понеделничките утра. Секој мал момент правеше непознатото да биде помалку страшно. Малку попознато.

По неколку месеци, во училиштето пристигнаа нови ученици. И одеднаш, јас повеќе не бев единствениот што тивко стоеше, во аголот од училницата. Знаев како е да бидеш „дојден однадвор“. Затоа им го покажав училиштето. Им објаснував како функционираат работите. Прв се насмевнував.

Помагањето на другите, повторно ме направи силен. Повеќе не бев само „новото дете“. Бев некој, што може да ја направи промената на подобро.

Гледајќи сега наназад во времето, сфатив дека тоа што бев мигрант, ме научи нови лекции - многу подалеку од географијата. Ме научи да набљудувам пред да осудам. Да прашувам пред да претпоставам. Да најдам храброст дури и кога не ги знам сите зборови. Ми покажа дека различноста, не е само тема на час. Таа е нашата секојдневна реалност.

Кога луѓето ме прашуваат како е да се живее во друга земја, ова им го велам:

- Тоа е како повторно да учиш да пливаш. На почетокот паничиш. Голташ вода. Се плашиш дека ќе потонеш. Потоа, полека, почнуваш да лебдиш. И еден ден сфаќаш – морето е полно со други луѓе, кои исто така, учат да лебдат.

Мојот глас, некогаш тивок и несигурен, сега е полн со самодоверба. Мојот акцент - не е повеќе нешто што го кријам. Тој е дел од тоа што сум јас. Сега припаѓам на повеќе од едно место. И тоа, за мене, е сила.

Да се биде „од некое друго место“ порано ми звучеше како недостаток. Денес, го гледам како мојот мост – меѓу културите, меѓу луѓето, меѓу личноста што бев и онаа во која се претворам.

Прашања за рефлексija

1. Што мислиш дека е најтешкиот дел при започнувањето живот во нова земја или култура – и што би можело да го направи тоа полесно?
2. Како можеш да му помогнеш на некој во твоето училиште или заедница, кој се чувствува како аутсајдер, да го пронајде своето место?
3. Кој околу тебе можеби токму сега учи да „плива“ – и како би можел да го поддржиш?

Финансирано од Европската Унија. Изнесените ставови и мислења се исклучиво на авторот/авторите и не ги одразуваат нужно ставовите и мислењата на Европската Унија или на Фондацијата за развој на образованието. Ниту Европската Унија, ниту Фондацијата за развој на образованието не сносат одговорност за нив.

Сите резултати стекнати во рамките на проектот „Building Community Links“ се достапни со отворени лиценци (CC BY-SA 4.0 DEED). Тие можат да се користат бесплатно и без ограничувања. Копирањето или обработката на овие материјали, во целост или делумно, без согласност на авторот е забрането. Во случај на користење на резултатите, потребно е да се наведе изворот на финансирање и авторите.